

og sidst foretrak det hjemlige, trygge Velbefindende og den gemytlige Kakkelovnsnydelse for alle Slaraffenlands Herligheder, . . . Ord, som han den Gang havde smilet af og overlegent betragtet som ham uvedkommende, fordi han var en Undtagelse, en Udvalgt, en Lykkens fødte Kongesøn! — Og nu? . . . Allerede nu? — —

*

*

*

Skipper Mortensen var — efter en blandt Nybordersfolk udbredt Mening — en ikke saa fjærn Slægtning af Trine, om hvis Herkomst der vel aldrig var bleven noget officielt meddelt, men som almindeligt — og uimodsagt — ansaaes for Datter af en ugift og senere afdød Søster til denne Mand, en ældre Pige, der var kommen til København for at tjene, og hvis Barn Madam Olufsen af Menneskekærlighed havde taget sig af. Skipperen boede i Flensborg men kom regelmæssigt to Gange om Aaret til København med sit Fartøj for til Grosserere og enkelte Bekendte at afhænde Ost, Smør, røget Flæsk og andre Landbrugsprodukter. Naar Højbaadsmanden ved den daglige og grundige Gennemlæsning af »Telegrafens« Skibs- og Havnelister havde faaet bekræftet, at Sluppen »Karen Sofie« havde passeret Toldbodbommen og fortøjet ved Børsen, havde han ingen Ro, før Dag